

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *K.*

Cím: *A magyar reprezentatív kiállítás
Budapesti bemutatója*

Forrás: *Nemzeti Ujság*

Bp.
(Hely)

1920 XI 23
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Nemzeti Szalon

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s

Székesfevárosi hazinyomda 1920

A magyar reprezentatív kiállítás budapesti bemutatója.

Ha a magyar művészeti viszonyokkal nem eléggé ismerős külföldi szemével nézzük a *Nemzeti Szalon* holnap megnyíló kiállítását, amely európai körutra indul, hogy a kultúra ideális fegyvereivel harcoljon a magyarság ügyéért, azt mondhatjuk, hogy harmónikusan összeállított, eléggé színvonalon álló kiállítás, amelyben valóban reprezentatív magyar tehetségek álltak össze, de — és ezt már a saját viszonyainkkal ismerős ember szemszögéből állíthatjuk — nem a legreprezentatívabb, vagy legalább is nem eléggé reprezentatív műveikkel, és nem minden igazán reprezentatív művésznők van jelen. Mert vannak művészek, akik meglehetősen egyenletlenül és vannak, akik csak nagyon szegényesen vannak ezen a kiállításon képviselve. *Rippl-Rónai* például valóságos elcsikkad a kiállításon, bár piktúráiban és grafikáiban is meglehetősen szíves képpel vonult föl. Az Erzsébet-muzeumban levő kiállításáról találmomra is sokkal jobb kollekciót lehetett volna összeállítani. Hasonlóképpen gyöngén van képviselve egy másik kitűnő magyar tehetség, *Rudnay Gyula* is. *Körösfői-Krisch Aladár*nak mindössze egy és meglehetősen jelentéktelen képe van a kiállításon. *Ferenczy Károly* is csak két képpel szerepel, az igaz, hogy a „Tanulmány a három királyhoz” valóban érdekes és reprezentatív. Nagyon szép *Munkácsy* monumentális „Feszítsd meg”-je, de van egy egészen félbemaradt vázlata, amely nem alkalmas arra, hogy külföldi közönség elé vigyük. Ez általában a vázlatokról, amelyekből több is van a kiállításon. Kivétel *Zemplényi Tivadar* gyönyörű

vázlata, amely kidolgozva nem is hárna ezzel a páratlan frissességgel. *Iványi-Grünwald Béla* is elég finom, de semmiesetre sem elsőrangú képekkel van reprezentálva.

Nagyon érdekesek viszont *Mednyánszky* harctéri képei, amelyek mint ritka novum hatnak ezek közt a képek között, amelyeket nagyobbrészt láttunk már a közelmúlt kiállításain. *Csók István* színes, meleg interióriái egyik erősségét teszik a kiállításnak, jelentős szerep vár *Hollósy Simon* egyik olajfestményére és biztosan nagy hatásuk lesz *Réti* képeinek is. Legnagyobb erővel azonban *Vaszary János* száll hadba a magyarság ügyéért. Harmincöt képpel szerepel, amelyek közt sok elsőrangú alkotás van. A színeknek ez a forradalmi ereje, a kompozíció biztossága, a rajzokon a flott vonalkezelés a külföldön is annak a nagy egyéniségnek fogják *Vaszaryt* bemutatni, akinek itthon ismerjük. E tekintetben ő a legszerencsésebb a kiállításon. Egész katalógust lehetne azonban összeállítani olyan reprezentatív magyar tehetségekről, akik teljesen kimaradtak. A grafikát *Vaszaryn* és *Rippl-Rónain* kívül még *Jaschik Almos*, *Conrad Gyula*, *Lénárd Róbert* és *Bathlyány Gyula* gróf képviselik határozatosan.

A kiállítás plasztikai része igen jó. Mindjárt az első teremben megfogja az embert *Sidló Ferenc* monumentális szobra, „A rab magyar”. Kemény erő, férfias dac sugárzik erről a torzóról, amely pompás dekoratív formákba oldja föl az anatómiát. *Horvai János*, *Strobl Zsigmond*, *Pásztor János*, *Zala György*, *Lux Elek* és *Martinelli Jenő* szobrai még a szobrászati rész érdekesebb darabjai.

K.